

шаватъ. И обратно: когато майката и бащата губятъ, заедно съ тяхъ губятъ и синоветъ, и дъщеритъ имъ.

„Люби ближния си, като себе си!“ Азъ свързвамъ този процесъ съ другъ процесъ въ природата. Да любишъ ближния си, това е процесъ, свързанъ съ яденето. Любовта къмъ ближния и процесътъ на яденето сж едно и сжщо нѣщо. Когато човѣкъ може да избира храната си и да я дѣвче добре, той може да обича ближния си. Лакомиятъ не може да обича ближния си. Любовта къмъ ближния е благородство на характера. Това е храна за душата. Хората остаряватъ, защото не любятъ ближнитъ си. Който не люби ближнитъ си, той е осъденъ на старостъ. Когато престане да люби, човѣкъ престава да се храни, вследствие на което остарява. Нѣкой казва: Този не заслужава моята любовъ, онзи не заслужава моята любовъ. Кажешъ ли така, настъпило е вече скончанието на твоя вѣкъ. Ти съвършено изсхващъ, и животътъ губи вече за тебе смисъла си.

„Почитай баща си и майка си! Люби ближния си, както себе си!“ Това сж два велики закона, първиятъ отъ които е свързанъ съ закона на вдишването и издишването, а вториятъ — съ закона на храненето. Само високо интелигентниятъ човѣкъ, който е разбралъ законитъ на природата, може да почита баща си и майка си. Като изучавате живота на растенията, на птицитъ, на млѣкопитаещитъ, ще видите, че ония отъ тяхъ, които сж по-интелигентни, иматъ уважение къмъ баща си и майка си. Вечеръ, когато се нареждатъ да спятъ, онази птичка, която повече обича майка си, отива близо до нея; онази пѣкъ, която повече обича баща си, отива близо до него. Всички се нареждатъ така, че между тяхъ не се създава никакво противоречие. Еднитъ се нареждатъ отлѣво на майка си, а другитъ — отдѣсно на майка си; еднитъ — отлѣво на баща си, а другитъ — отдѣсно на баща си, и между тяхъ не се явяватъ никакви противоречия. Питамъ: отде дойде тази идея у птицитъ, да знаятъ, какъ да се нареждатъ и какво да правятъ? Ще кажете, че това е инстинктъ. Това, което наричате инстинктъ, още не обяснява проявитъ въ природата. Разбира се, по интелигентностъ, хората не могатъ да се сравняватъ съ никакви животни. По интелигентностъ, човѣкъ седи хиляди, милиони пѣти по-високо отъ кристалитъ, отъ растенията, отъ рибитъ, отъ птицитъ, отъ млѣкопитаещитъ и т. н. Хората не проявяватъ даже всичката своя интелигентностъ, която имъ е дадена. Ето, много религиозни, духовни хора, които